

که ضمن نواختن حزب رقیب، گزینه خود را برای شهرداری پایتخت، اصلاح نشان دهند. با همه اینها جلسهای که ریاست جمهوری میزبان آن بود، فرصت خوبی شد تا برخی اصلاح طلبان هم کنار هم بنشینند.

از جمله محمدرضا عارف رئیس شورای سیاستگذاری اصلاح طلبان که کنار رئیس جمهوری نشسته بود و چند صدلی آن طرف تر هم منتقدان تداوم حضور عارف در رأس شورای سیاستگذاری؛ چهره هایی چون حسین کمالی دبیر حزب اسلامی کار و رئیس دوره ای «خانه احزاب ایران» که معتقد است ریاست بر نهاد انتخاباتی اصلاح طلبان مانند شورای هماهنگی جبهه اصلاحات باید «دوره ای» باشد.

در همین جلسه، مصطفی کواکبیان دبیرکل حزب مردمسالاری هم حضور داشت؛ یکی از کسانی که ایده «پارلمان اصلاحات» را دنبال می کند. ایده ای که برخی معتقدند در واقع کاستن از قدرت شورای عالی سیاستگذاری است. جلسه اخیر اصلاح طلبان با روحانی، از این تصاویر جالب کم نداشت و شاید بهتر بود بعد از اینکه اصلاح طلبان انتقادهای خود را از رئیس جمهوری مطرح کردند، ساعتی حسن روحانی و اعضای دولت جلسه را ترک می کردند و اصلاح طلبان ساعتی نیز به گلابه های خود می پرداختند.

عکس: پرنسپنت

ایرانیان» را اصلاح طلبی جعلی و بدلی می دانستند و اگر چه گاهی حفظ ظاهر می کردند اما در عمل با بایکوت اخبار و مواضع «ندای ایرانیان» ناخرسندی خود را از این حزب نشان می دادند.

آنچه میان بدنه کارگزاران و بدنه حزب اتحاد ملت ایران گذشت اما علنی تر بود. بخصوص در جریان انتخاب شهردار بعد از کناره گیری نجفی؛ در آن ایام بود که اتحادی ها و کارگزارانی ها هر کدام از کریدور رسانه ای خود می کوشیدند

از جمله صادق خرازی دبیرکل حزب ندای ایرانیان، حسین مرعشی سخنگوی حزب کارگزاران سازندگی و علی شکوری راد دبیرکل حزب اتحاد ملت ایران.

هر چند سه چهره یاد شده تاکنون در عرصه رسانه ای و رسمی علیه یکدیگر موضعگیری نکرده اند، اما زیرمجموعه این سه حزب بخصوص در شاخه جوانان و رسانه ای گاهی از خجالت همدیگر درآمده اند. برای مثال برخی حزب ندای

زیر یک سقف

ذره بین

علی رضایی

جلسه مشترک حسن روحانی با چهره های حزبی و سیاسی اصلاح طلب، تنها فرصتی برای تازه کردن دیدار رئیس جمهوری با حامیان انتخاباتی و سیاسی نبود؛ محملی بود تا برخی چهره های اصلاح طلب که در دو سه سال گذشته از هم فاصله گرفته بودند، دور یک میز جمع شوند.

کماکان از احمدی نژاد نیز معروف است. هر چند بعد از اتمام ریاست جمهوری احمدی نژاد، پایداری ها ولو در ظاهر راه خود را از رئیس دولت تحت حمایت شان جدا کردند، اما او همین یک سال پیش دربار احتمال حضور مجدد احمدی نژاد در انتخابات گفته بود: «احمدی نژاد در قلوب مؤمنین و مردم جا دارد و البته اشرافی ضد احمدی نژاد و دولتش هستند که می خواهند بیزند، بپاشند و بخورند... اولویت اول دوستان ما در جبهه پایداری همچنان آقای احمدی نژاد است هر چند که برخی از اصولگرایان به دنبال چهره جدید دیگری هستند.»

ابطحی اظهارات و موضعگیری های شاذ دیگری هم داشت. یکی از تحرکات مؤخر اما پر سر و صدای او در ماجرای افشای تعرض جنسی یک پیک دختر بچه افغان بود. او در نامه ای خواستار برکناری رئیس اورژانس اجتماعی کشور به دلیل انتشار این خبر شد و نوشت: «اولا معلوم نیست تجاوز حتمی باشد؛ ثانیاً معلوم نیست انگیزه های عامل یا عاملی چه بوده است؛ ثالثاً معلوم نیست تبعه چه کشوری بوده اند و رابعاً معلوم نیست چند نفر بوده اند.» البته اگر از ماجرای آتش زدن پرچم آمریکا در مجلس بعد از خروج ایالت متحده از برجام، بگذریم که ابطحی کار خود را با کار حضرت موسی (ع) مانند داشته بود «پاید سوال پرسید چرا حضرت موسی گوساله سامری را آتش زد. زیرا این مهم نماد شرک بود.»

عکس: علی مصطفی، ایران

از کرامات نماینده خمینی شهر

و جلوی دوربین های کاشته در صحن سبز بهارستان مخالفتش را با دست زدن به رفتارهایی از جمله پاره کردن کاغذ نشان می دهد. نام و تصویر او این بار با پاره کردن آیین نامه داخلی مجلس در خلال تصویب CFT در رسانه ها مطرح شد. حرکتی ناشی از اعتراض که البته معلوم نشد به چه کسی و چه چیزی. هر چند که می شد حدس زد چقدر از احتمال تصویب CFT ناخرسند است. محمدجواد ابطحی علاوه بر جنجال هایش، به دفاع رفتار یک پارلماناریست را کنار می گذارد

نعل وارونه

گروه سیاسی

یک روز پرچم آمریکا را در صحن علنی پارلمان آتش می زند و یک روز دیگر آیین نامه داخلی مجلس را پاره می کند؛ فقط کافی است محمدجواد ابطحی نماینده خمینی شهر با لایحه، طرح یا اتفاقی موافق نباشد؛ آنجاست که آداب و رفتار یک پارلماناریست را کنار می گذارد

گردن شکستگانیم...

باز تلب

مهراوه خوارزمی

خبرنگار

در سال های اخیر شکار هر از گاه عکاسان خبری تصویری بود که نه فقط داد از نهاد رای دهندگان انتخابات مجلس بر می آورد که کارشناسان را نگران از وضعیت قانونگذاری کشور می ساخت. تصاویری از خواب قیلوله در صحن علنی، سرگرم بودن با بازی های نصب شده بر گوشی تا شوخی های دستی که باعث می شد برخی ناظران غیبت برخی نمایندگان را در جلسات مجلس مفیدتر از حضورشان ارزیابی کنند. یکشنبه این هفته اما انتشار یک تصویر همه این تلخی ها را از کام موکلان شست و برد؛ تصویر پروانه سلحشوری که گردن بسته شده در آتل در جلسه رای گیری پر ماجرای لایحه الحاق به کنوانسیون مبارزه با تأمین مالی تروریسم حاضر شد. جراحی و نقاهت دوماهه تجویز شده از سوی پزشک مانع از انجام وظیفه نمی روم. به فکر راه دیگری باشید.

عکس: سی ان ان

رهاورد ظریف از نیویورک

امور خارجه ایران در گفت وگو با رسانه های آمریکایی انتقاد کرد. جایی که وزیر امور خارجه ایران از درون آمریکا به نقد سیاست های این کشور پرداخت و ادعاهای آمریکا درباره سیاست های ایران را به چالش کشید. شاید یکی از متواترترین پرسش های رسانه ها اما پیرامون ایران و ایالات متحده آمریکا بود. ظریف در پاسخ به این سؤال ها دیدگاه های کلیدی را مطرح کرد که نشان می داد دولت مردان کنونی آمریکا حتی از بدیهی ترین الزامات شکل گیری یک گفت وگو برخوردار نیستند. ظریف اگر چه سؤال «الماتیور» که «آیا شما کاری برای برقراری ارتباط مجدد با هم نمایان آمریکایی تان انجام داده اید؟»، را با این سؤال جواب داد که «چرا باید این کار را انجام دهم؟» اما در گفت وگو با نیویورکر آینده روابط میان تهران و واشنگتن را به

وکیل مدافع امریکایی برجام

مریم سالاری
خبرنگار

خیلی عجیب نیست در میان مقامات امریکایی که در مذاکرات هسته ای بارها با نمایان ایرانی شان به گفت وگو نشستند، از جان فوربز کری به عنوان یک چهره ویژه یاد کرد. سیاستمدار برجسته ای که در ایران همه او را خوب می شناسند و نامش را در کنار محمدجواد ظریف که سال ها برای پایان دادن به جدال هسته ای جهان با ایران کوشید، می نشاندند. جان کری وقتی هنوز میانه روها در ایران روی کار نیامده بودند، مذاکرات هسته ای مخفیانه در عمان را پایه گذاری کرد و بعد از پیروزی حسن روحانی این جمله ویلیام برنز، فرستاده آمریکا در بازگشت از نخستین مذاکره با دولت جدید ایران که: «هنوز وارد زمین بازی بیسبال نشده ایم ولی حداقل داخل پارکینگ که هستیم»، او را ترغیب به پذیرفتن مخاطراتی کرد که مطمئن بود ارزشش را دارد.

کری چه زمانی که برخی مخالفانش ترس ذاتی او از جنگی دیگر برای آمریکا را دلیلی بر میل شدیدش برای کاستن اختلافات با ایران می دانستند و چه هنگامی که متهمش کردند با حل موضوع هسته ای و گشودن باب مرادوه دوجانبه با تهران به دنبال ثبت کردن نامش در

دیدگاه

تاریخ است، اشتیاق تمام نشدنی اش برای به نتیجه رساندن مذاکرات را از دست نداد. چنان که نه تنها شکستن پایش باعث نشد و قهه ای هر چند کوتاه در خارج ۱۸ روزه وزیر خارجه امریکایی یک مذاکره بین المللی را هم به نام خودش ثبت کرد. قابل تصور بود که این دموکرات محبوب در میان ایرانیان وقتی ترامپ کمر به نابودی برجام بست، ساکت ننشیند و بیش از هر کس دیگری دفاع از دستاوردی برخیزد که بی تردید رنج زیادی را برای رسیدن به آن متحمل شده بود. چه در همین مسیر بود که او با انتشار کتابی که وقایع نگاری مذاکرات هسته ای بخش مهمی از آن را شامل می شد و در آن لحظات دلهره آور، جدال های لفظی، ناامیدی و بی خوابی های شبانه برای محفوظ داشتن اندک بارقه های امید را به خوبی به تصویر کشیده بود، کوشید نمای واقعی دستاورد دیپلماتیک دولت اوباما را برای کشورش عیان تر از گذشته کند. شاید همین عزم جدی این دیپلمات پیشین امریکاست که در انبوه متلک پراکنی های ترامپ به نحوه مذاکره کردن او و انتقادهای تند و تیزی که از دیدارهای غیررسمی اش با ظریف مطرح شد، باز ایستاد و گفت: «من مذاکره نکردم. من حرف خودم را زد و همیشه از حقم برای حرف زدن استفاده می کنم.»

گزارش دانست. از اینجا به بعد بود که هر روز مصاحبه های درباره آخرین وضعیت پرونده های شکایت از دولت منتشر می شد که در اغلب موارد واگویی مصاحبه قبیلی بود.

برخی رسانه ها خبر احضار استانداران یا دیگر مدیران استانی را فارغ از اینکه به عنوان متهم احضار شده اند یا مطلع را به صورت گسترده پوشش داده و اینگونه القا می شد که تخلفات ادعایی مثنوی ده من کاغذی است که هر روز یک برگ آن افشا می شود. یک منبع آگاه به «ایران» گفت حتی رئیس ستاد انتخابات کشور هم به مراجع قضایی دعوت شده بود.

در چنین شرایطی بود که حجت الاسلام مجید انصاری که آن ایام معاونت حقوقی رئیس جمهوری را برعهده داشت، خبر داد که دولت متبوعش از تخلفات برخی نیروهای نظامی، انتظامی، امنه جمعه و رسانه ها در جریان انتخابات ریاست جمهوری شکایت کرده است. انصاری با بیان اینکه «ما در این زمینه خواهان برخورد یکسان و عادلانه دستاورد قضایی هستیم»، به استفاده از اموال عمومی توسط برخی نهادها و ارگان ها یا دخالت در انتخابات له یا علیه نامزدها از سوی اشخاص یا دستگاه های که برای ورود به این حوزه ممنوع بودند، اشاره و تأکید کرد معاونت حقوقی رئیس جمهوری ایران شکایات درباره آنها را به «شورای نگهبان و دستگاه قضایی» فرستاده است و حال لعیا جنیدی می گوید به شکایات های دولت رسیدگی نشده است.

شکایت های خاک خورده دولت

و متشاکلی است اشاره نکرد اما پسوند «انتخاباتی» بودن این پرونده ها کافی است تا حجم وسعتی از اخباری که در یک سال گذشته در این باره منتشر شد را به ذهن متبادر کند. در جریان رای گیری انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته بود که حامیان ستادی و غیر ستادی سید ابراهیم رئیسی نامزد اصلی اصولگرایان، دولت «تخلفات» از رس آن وزارت کشور را به انجام «تخلفات نظیر» ارسال نشدن تعرفه و با اتهاماتی نظیر «ارسال نشدن تعرفه به برخی شعب» یا ایجاد شبهه در برخی واریزهای عادی دولت همچنین کاندیداتوری معاون اول رئیس جمهوری سلامت انتخابات را زیر سؤال بردند. ماجرا تا آنجا پیش رفت که ابراهیم

رئیس در نامه ای سه صفحه ای به آیت الله احمد جنتی دبیر شورای نگهبان، خواستار رسیدگی به مواردی شد که به ادعای او «تخلفات انتخاباتی» بودند. به دنبال شکایت نامزد اصلی اصولگرایان، عباسعلی اکادمی سخنگوی شورای نگهبان اعلام کرد که گزارش های نهاد ناظر بر انتخابات درباره «تخلفات» به قوه قضائیه ارسال شده و نام تعدادی از مدیران دولتی هم در این گزارش ها وجود دارد. سخنگوی شورای نگهبان «نرساندن تعرفه به برخی از شعبه های اخذ رای»، «کمبود تعرفه»، «دبیر شروع شدن رای گیری در برخی شعب» و «تبلیغات برخلاف دستورالعمل» متهم کردند

گروه سیاسی

تبرئه دولت از قریب ۱۰۰ شکایت انتخاباتی که از سوی لعیا جنیدی معاون حقوقی رئیس جمهوری مطرح شد، اگرچه در نوع خود خبر قابل توجه و قابل تأملی به شمار می آید، اما جالب توجه تر خبر دیگر درباره سرنوشت پرونده هایی بود که جلوی نام شاکلی، نام دولت نوشته شده است.

به گفته جنیدی، پرونده هایی که با شکایت دولت مفتوح شده بود، متوقف شده و به آن رسیدگی نشده است. اگرچه معاون حقوق رئیس جمهوری به چند و چون شکایتهایی که دولت شاکلی